

346. Szólj, szólj hozzám

Robert Schumann
(1810–1856)

Szólj, szólj hoz - zám, U - ram, mert
szol - gád hall - ja szó - dat, Mint
szól - tál ed - dig is ke - gyel-med-ből ne -
kem! Hadd jár - jak u - ta - don, hadd
vár - jam é - gi jó - dat, Hű szív - vel szün - te -
len! Hű szív - vel szün - te - len!

2. Adj Lelkedből erőt, hogy értssem és szeressem Elrendelt utamat s minden parancsodat! Egy vágyat adj nekem: hogy halljam és kövessem /: Szent igazságodat! :/

3. Nincs oly tudós sehol, ki megtanít utadra, A bölcs nem fejti meg törvényedet sosem, Te fejtet meg nekünk, Te, hű szíveknek Atyja, /: Kinek szavát lesem. :/

4. Te nagy csodáidról, bár fennszóval beszélnek, És fennen hirdetik felséges rendedet, Ha nem Te szólsz, Uram, a szó fülig ha érhet, /: De szívig nem mehet. :/

5. Szólj, és csitítsd a bűt, mert bű és kín gyötörnek, Szólj, hogy legyen szavad ír s gyógyító erő! Szólj, dicsőséged úgy még szebben tündökölhessen, /: És mindörökre nő! :/

Pierre Corneille (1606–1684) – Áprily Lajos (1887–1967)